

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

El testimoni de Santa Teresa de Jesús

Aquest dilluns, quinze d'octubre, s'escau la festa de Santa Teresa de Jesús. Aquesta santa és, sens dubte, una de les grans figures femenines de l'Església catòlica i la primera dona declarada doctora de l'Església universal, per sant Pau VI, el 15 d'octubre de 1967.

Santa Teresa expressa la vivència de la fe cristiana, que ens porta a viure en la comunió de l'Església. Crist —contemplat en la seva humanitat i en la seva divinitat— és el centre de tot el pensament teresià. Aquesta és la primera lliçó que ens proposa. Hem d'aprofundir més en el coneixement de Crist, en la seva realitat humana i en la seva realitat transcendent. Hem de conèixer la seva història, com es va fer home, com va viure inserit en la cultura del seu poble i com se'ns manifesta. Podem fer-ho a través dels escrits bíblics, de les confessions de fe de l'Església primitiva i de les decisions dels primers concilis ecumènics.

Santa Teresa de Jesús és una mestra del sentit d'Església. Ella, en el moment de morir, va dir: «A la fi, Senyor, moro filla de l'Església». Certament, va ser filla de l'Església, no només en el moment del seu

traspàs, sinó durant tota la seva vida. L'amor a Déu i la contemplació de Jesucrist la van fer estimar profundament l'Església i treballar en l'Església i per a l'Església. Si seguim el testimoni de la santa d'Àvila, ens pot ajudar a revitalitzar el nostre sentit de comunió amb l'Església i a fer de l'Església una mateixa casa, una mateixa escola, en què convisquin els diferents carismes, vocacions i espiritualitats.

La reformadora de l'orde carmelita, amb la fundació de les carmelites descalces i els carmelites descalços, va viure en un moment històric gens fàcil, en uns «*tiempos recios*», com deia ella. Era conscient de les seves limitacions davant dels problemes del món i de l'Església del seu temps. Pensem, per exemple, en el drama de la ruptura de la unitat del cristianisme a Europa, amb la reforma protestant. Malgrat tot, no va deixar de fer —com també deia ella— *aquel·lo poco que es en mí*. Tots ens hem de preguntar si fem per l'Església i per la societat d'avui allò que nosaltres podem fer, encara que ens pugui semblar que és poca cosa.

Teresa de Jesús va ser també una gran mestra de pregària, sempre present en el seu ensenyament

Santa Teresa de Jesús. Pintura de François Gerard, 1827

com un camí d'amistat amb Déu. Ella ens pot ensenyar a viure amb entusiasme aquest temps de pau, d'alegria interior, de llum, que és —com deia ella— un diàleg d'amor amb Aquell que sabem que ens estima.

ACTUALITAT

El papa Francesc convida els fidels a pregar per la protecció de l'Església davant del mal

El 29 de setembre, festivitat dels arcàngels Miquel, Gabriel i Rafael, el Sant Pare va demanar als fidels que durant el mes d'octubre, al final de la pregària del Sant Rosari, hi afegixin una antiga invocació a la Mare de Déu i una pregària a sant Miquel Arcàngel, perquè protegeixi l'Església del mal i dels paranyes del diable.

Invocació a la Mare de Déu:

«Sota el vostre mantell ens emparem, Santa Mare de Déu; escolteu les nostres pregàries en tota necessitat i aparteu-nos

sempre dels perills, Verge gloriosa i benedida.»

Pregària a sant Miquel Arcàngel:

«Sant Miquel Arcàngel, defenseu-nos en la nostra lluita; deu-nos el vostre auxili contra la malícia i els paranyes de l'enemic. Us supliquem que intercediu perquè Déu el tingui sotmès; i vós, príncep de la milícia celestial, pel poder que us ha estat donat, llenceu a l'abisme de l'infern el diable i els altres esperits malignes que recorren els camins del món per fer perdre les ànimes. Amén.»

ENTREVISTA

Educació en la caritat

JOAN COSTA BOU

Mn. Joan Costa ha dedicat els seus 27 anys de prevere a la docència i a la pastoral parroquial. Actualment és rector de la parròquia de la Mare de Déu de Betlem i acaba de ser nomenat delegat de Pastoral Social i Caritativa de l'Arquebisbat de Barcelona. «Gran part de la meua docència anava sobre Doctrina Social de l'Església i ara intentaré fer pràctic tot allò que he après amb l'estudi i la reflexió», afirma.

Com es pot animar l'exercici de la caritat?

D'una part, fent-ne difusió, perquè la ciutadania i sobretot els fidels cristians prenguin consciència que calen moltes mans per arribar a atendre la multitud de necessitats humanes que hi ha avui a la nostra societat. També caldrà pregar perquè cada cop siguem cristians més coherents amb allò que creiem i ens impliquem en la dimensió missionera i caritativa de la nostra Església.

Quin seria el seu desig, doncs?

Voldria que tot fidel de la diòcesi de Barcelona fes seva la definició de caritat o solidaritat que va proposar el papa Joan XXIII a l'encíclica *Pacem in terris*: sentir com a pròpies les necessitats alienes i comunicar als altres allò que és nostre. En el fons, és sentir l'altre com un altre jo, i més quan l'altre és també un altre Crist. Aquesta seria la veritable revolució social.

La situació actual és fruit d'una manca d'educació en l'ajut del necessitat?

El gran repte avui és ensenyar a estimar i a capacitar la gent a estimar de debò. Tanmateix, el món que ens envolta ha forjat personalitats d'un costat narcisistes, i d'un altre molt fluïxes, trets que incapaciten per estimar, preocupar-se i ocupar-se dels altres. El papa Francesc ho va dir també amb una expressió molt dura mostrant el que ens passa: l'estat del benestar ens ha anestesiat, ens ha incapacitat per plorar per l'altre i ens ha dut a la globalització de la indiferència. Cal, urgentment, una educació en virtuts que posi Crist en el centre de tota la nostra vida, i això en tots els àmbits humans i formatius.

Òscar Bardají i Martín

DIADA DEL DOMUND 2018

«Canvia el món»

En arribar aquest dia del DOMUND (Diemenge Mundial de la Propagació de la Fe), com cada any se'ns recorda la nostra missió com a cristians. Les paraules de Jesús: «Aneu per tot el món...» ressonen avui més que mai a les nostres orelles i al nostre cor, amb el lema d'enguany: «CANVIA EL MÓN.»

Hem d'anar per tot el món, per fer-lo CANVIAR, per fer-lo més humà, més frater, més generós... Tenim a les nostres mans la millor eina per fer-ho: la fe en Déu Pare Creador, en Déu Fill Salvador i en Déu Esperit Sant, que enforteix aquesta fe i ens empeny a actuar.

La fe ens dona la plenitud de la vida i fa que ens sentim immersos en Déu, en el seu amor i en l'amor als germans; fe que hem rebut gratuïtament i que, com una font d'aigua fresca, brolla del nostre cor i hauria d'escampar-se per tot el món. Aquest món ressec per l'egoisme, per la manca de solidaritat i de respecte envers els altres.

És ben cert que hem rebut el do de la fe, però també ho és que, de vegades, el tenim massa guardat, fins i tot amagat. Sovint no deixem que aquesta ai-

gua, amb la força de l'Esperit, surti i actuï per a CANVIAR EL NOSTRE MÓN, fent-la operativa amb les obres, que són el seu testimoni.

Avui recordem especialment els missioners i les missioneres escampats arreu de la terra. Un dia van sentir la crida del Senyor i, amb l'únic equipatge de la fe i la il·lusió de col·laborar en la transformació del món, van deixar-ho tot per anar a països llunyans a escampar la Bona Nova, aquella que Jesús ens va venir a portar.

Sabem prou bé que la tasca dels missioners no és fàcil, i encara menys en els nostres dies en què molts són perseguits pel seu testimoni de la fe, pel seu treball en favor dels més necessitats i per la seva defensa dels drets humans.

Cal que siguem generosos amb la nostra almoïna. És molt el que es necessita i molta la feina a fer. Que no hi manqui tampoc la nostra pregària perquè el Senyor, que els va cridar a ser missioners, els mantingui amb una fe i un amor ben vius.

Els delegats de Missions de Catalunya

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Hoy el papa Francisco canoniza al papa Pablo VI y a Mons. Romero

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En el marco del Sínodo de los Obispos, el papa Francisco canoniza hoy al papa Pablo VI y a Mons. Óscar Romero. También serán canonizados Francesco Spinnelli, sacerdote diocesano y fundador de las Adoratrices del Santísimo Sacramento; Vincenzo Romano, sacerdote diocesano; Maria Katharina Kasper, fundadora del Instituto de las Pobres Siervas de Jesucristo; Nazaria Ignacia March Mesa, fundadora de las Hermanas Misioneras Cruzadas de la Iglesia.

El papa Francisco, en la exhortación *Gaudete et Exsultate*, nos invita a reconocer que tenemos «una nube tan ingente de testigos» (*Heb 12,1*) que nos alientan y nos estimulan a seguir caminando hacia la meta. Entre estos testigos, dice Francisco, «puede estar nuestra propia madre, una abuela u otras personas cercanas» (cf. *2Tm 1,5*).

En el n. 213 del *Instrumentum laboris* del Sínodo que se está celebrando

estos días sobre «Los jóvenes, la fe y el discernimiento vocacional», se afirma, con palabras de san Ambrosio, que «todas las edades son maduras para la santidad» (*De Virginitate*, 40), y se añade: «¡Sin duda, lo es también la juventud!».

Todos hemos sido mirados con amor, todos estamos llamados a ser santos, a ser testigos. Todos los momentos de nuestra vida, todos nuestros pasos, son importantes en el camino de santificación. «Todos estamos llamados a vivirla como testigos, convirtiéndonos así en una comunidad *simpática*, como narran en varias ocasiones los Hechos de los Apóstoles» (cfr. *GE 93*).

A María, «la santa entre los santos, la más bendita, la que nos enseña el camino de la santidad y nos acompaña» (*GE 176*), confiamos la esperanza de la santidad, siempre posible.

Lectures de la missa diària i santoral

15. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Sir 15,1-6 / SI 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora. Sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadessa.

16. ■ Dimarts [Ga 5,1-6 / SI 118 / Lc 11,37-41]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor. Sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galderic o Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Cominges.

17. ■ Dimecres [Ga 5,18-25 / SI 1 / Lc 11,42-46]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107). Sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

18. ■ Dijous [2Tm 4,10-17b / SI 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluç, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics. Sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.

19. ■ Divendres [Ef 1,11-14 / SI 32 / Lc 12,1-7]. Mare de Déu de la Salut, patrona del bisbat de Terrassa. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prev. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada, 1694 - Roma, 1775), prev., fund. Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador. Santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

20. ■ Dissabte [Ef 1,15-23 / SI 8 / Lc 12,8-12]. Sant Andreu de Creta, monjo; sant Artemi, militar mr.; santa Irene, vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.

21. ■ † Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 53,10-11 / SI 32 / He 4,14-16 / Mc 10,35-45 (o bé: Mc 10,42-45)]. Mare de Déu de la Bonanova. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestínic; sant Caius o Gai (Cayo), soldat mr.; santa Cèlina, mare de sant Remigi.

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 7,7-11)

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La prefereixo a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang. L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses in comptables.

Salm responsorial (89)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida.*

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, ¿què espe-reu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Doneu-nos tants dies d'alegria / com ens n'heu donat d'afflicció, / tants anys de joia, com n'hem vist de penes. R.

Que puguem veure la vostra obra, / que els nostres fills vegin la vostra glòria. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,12-13)

La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos, i esclareix les intencions i els pensaments del cor. En tot el món creat no hi ha res que Déu no vegi clarament; tot és nu i descobert davant els ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 10,17-30)

Un dia que Jesús sortia de camí, un home corre-guè, s'agenollà als seus peus i li preguntava: «Bon mestre, ¿què haig de fer per posseir la vida eterna?» Jesús li digué: «¿Per què em tractes de bo? De bo, només ho és Déu. Ja saps què diuen els manaments: "No matis, no cometis adulteri, no robis, no declaris en fals contra un altre, no facis cap frau, honra el pare i la mare"». Ell li respongué: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove». Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: vés a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi». Aquesta resposta de Jesús el contrarià i se n'anà tot trist, perquè era molt ric. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al Regne de Déu!» Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fillis meus, que n'és, de difícil, d'entrar al Regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla, que no pas que un ric entri en el Regne de Déu». Ells quedaren encara més sorpresos i deien entre ells: «¿I qui es podrà salvar?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot».

Llavors Pere és posà a dir-li: «Mireu, nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vós». Jesús respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Ningú dels qui per mi i per anunciar l'Evangelio han deixat la casa, germans i germanes, pare, mare, fills o camps, no deixarà de rebre, ja en el temps present, el cent per u de cases, germans i germanes, mare, fills i camps, i també persecucions, i, en el món futur, tindrà la vida eterna».

Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 7,7-11)

Supliqué y me fue dada la prudencia, invoqué y vino a mí el espíritu de sabiduría. La preferí a cetros y tronos y a su lado en nada tuve la riqueza. No la equiparé a la piedra más preciosa, porque todo el oro ante ella es un poco de arena y junto a ella la plata es como el barro.

La quise más que a la salud y la belleza y la preferí a la misma luz, porque su resplandor no tiene ocaso. Con ella me vinieron todos los bienes juntos, tiene en sus manos riquezas incontables.

Salm responsorial (89)

R. *Sácianos de tu misericordia, Señor, y estaremos alegres.*

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Danos alegría, por los días en que nos afligiste, / por los años en que sufrimos desdichas. R.

Que tus siervos vean tu acción / y sus hijos tu gloria. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 4,12-13)

Hermanos:

La palabra de Dios es viva y eficaz, más tajante que espada de doble filo; penetra hasta el punto donde se dividen alma y espíritu, coyunturas y tuétanos; juzga los deseos e intenciones del corazón. Nada se le oculta; todo está patente y descubierto a los ojos de aquel a quien hemos de rendir cuentas.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 10,17-30)

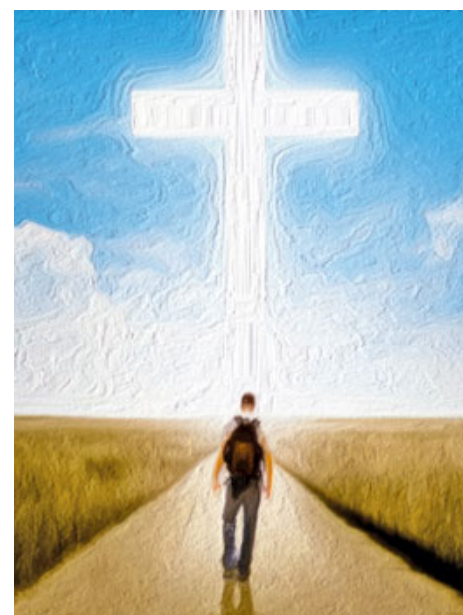
En aquel tiempo, cuando salía Jesús al camino, se le acercó uno corriendo, se arrodilló ante él y le preguntó: «Maestro bueno, ¿qué haré para heredar la vida eterna?». Jesús le contestó: «¿Por qué me llamas bueno? No hay nadie bueno más que Dios. Ya sabes los mandamientos: no matarás, no cometerás adulterio, no robarás, no darás falso testimonio, no estafarás, honra a tu padre y a tu madre». Él replicó: «Maestro, todo eso lo he cumplido desde mi juventud». Jesús se quedó mirándolo, lo amó y le dijo: «Una cosa te falta: anda, vende lo que tienes, dáselo a los pobres, así tendrás un tesoro en el cielo, y luego ven y sígueme». A estas palabras, él frunció el ceño y se marchó triste porque era muy rico.

Jesús, mirando alrededor, dijo a sus discípulos: «¿Qué difícil les será entrar en el reino de Dios a los que tienen riquezas!». Los discípulos quedaron sorprendidos de estas palabras. Pero Jesús añadió: «Hijos, ¡qué difícil es entrar en el reino de Dios! Más fácil le es a un camello pasar por el ojo de una aguja, que a un rico entrar en el reino de Dios». Ellos se espantaron y comentaban: «Entonces, ¿quién puede salvarse?». Jesús se les quedó mirando y les dijo: «Es imposible para los hombres, no para Dios. Dios lo puede todo».

Pedro se puso a decirle: «Ya ves que nosotros lo hemos dejado todo y te hemos seguido». Jesús dijo: «En verdad os digo que no hay nadie que haya dejado casa, o hermanos o hermanas, o madre o padre, o hijos o tierras, por mí y por el Evangelio, que no reciba ahora, en este tiempo, cien veces más —casas y hermanos y hermanas y madres e hijos y tierras, con persecuciones— y en la edad futura, vida eterna».

La paraula de Déu és viva i eficaç

P. JAUME SIDERA, claretià

Aquell bon xicot ho volia tot: un sucós patrimoni familiar i com a herència la vida eterna. Tenia tots els números per ser un deixeble excel·lent: jove, ric, amb tots els manaments complerts des de la més tendra infantesa. Jesús se'l mirà amb una simpatia immensa.

Però, noi, per continuar observant els manaments «et falta una cosa. Segueix-me...». I per seguir-me, has d'anar lleuger d'equipatge. Ser lliure. Si no ets lliure davant les coses, qualsevol dia et vendràs l'ànima per guardar o multiplicar els teus béns.

«Abans passarà un camell pel forat d'una agulla, que un ric entri en el Regne de Déu». El camell i el forat d'una agulla. Impossible, oi?

Llavors, qui es pot salvar? Ningú, sense la gràcia de Déu. No és possible ser servidor de Déu i esclau dels diners o de les coses. Què pot fer-hi Déu? Alliberar-te de la idolatria d'allò que consideres teu i ajudar-te a comprendre que ets administrador, no amo, dels dons de Déu. Tenim el cas de Zaqueu. El de Llätzer i Marta i Maria. I Josep d'Arimatea. Pere diu que ho ha deixat tot pel regne de Déu però continua amo de la casa i de la barca. ¿On rau, doncs, el seu mèrit? Ha posat casa i barca al servei del Senyor i de la comunitat. Sortosament, aquest miracle el veiem repetit sovint en l'Església.

Perviure com a senyor i no com a esclau ens pot anar bé la bella pregària que llegim en el llibre dels Proverbis 30,7-9. «Dues coses t'he demanat, Senyor; no me les neguis mentre visqui: allunya de mi falsedat i mentida, no em donis pobresa ni riquesa. Dona'm l'aliment que necessito i prou, no fos que, sadollat, re-negués de tu dient: "Tant se me'n dona, del Senyor!", o bé no fos que, indigent, anés a robar abusant del nom del meu Déu.»

AGENDA

Actes

DOMUND 2018. El diumenge 21 d'octubre celebrem la campanya del DOMUND, jornada missionera, amb el lema «Canvia el món. La missió és per a tots». Podeu demanar informació, cartells i altres materials a la Delegació de Missions (c/ Bisbe, 5), de 9 a 15 h i de 16 a 18 h (t. 932 701 014).

«**Sortim i caminem junts**». Diumenge 21 d'octubre (10-18 h), primera trobada d'Acció Catòlica General de Barcelona, a la parròquia de Sant Pau del Camp (c/ Sant Pau, 101). A les 17 h, se celebrarà una eucaristia presidida per Mons. Sergi Gordo. A la trobada també hi participarà Fran Ramírez, responsable del Sector de Joves de l'Acció Catòlica General d'Espanya. Més informació: accio-catolicageneral.bcn@gmail.com

Concert d'orgue a la Catedral. Dimecres 17 d'oct. (20 h), inici del Vuitè Cicle de Concerts. Giulia Biagetti, organista, interpretarà obres de: J.S. Bach, R.L. Becker, P.A. Yon, H.A. Stamm. Entrada lliure.

Actes de la Fundació Joan Maragall. Dilluns 15 d'octubre (19 h), sessió de

reflexió de l'actualitat cultural i religiosa, amb Ariadna Oltra, periodista de TV3, moderada per Òscar Bardají. A l'Auditori de la FJM (c/ València 244, 1r). **Dimecres 17 d'octubre (19 h)**, presentació del llibre *Regenerar la política*. A propòsit de Jacques Maritain, de Joan Rigol. Hi intervindran: Artur Mas, Manel Pousa (Pare Manel) i l'autor. A la Casa del Llibre (rbla. Catalunya, 37).

El Monestir de Montserrat organitza un cap de setmana per a agnòstics. El cap de setmana del 3 al 4 de novembre, l'Hostatgeria del Monestir de Montserrat ofereix per primera vegada un cap de setmana a persones agnòstiques, perquè comparteixin els valors de la vida monàstica; uns valors que poden ser útils en el seu dia a dia. Està obert a homes i dones, sols o amb parella, a persones que no estiguin vinculades a l'Església, però que siguin receptives a allò que se'ls pugui oferir, que donin importància als valors sense sentir-se creients. Entre d'altres activitats es farà una passejada nocturna pel jardí del monestir, una caminada per la muntanya, una pregària amb la comunitat de monjos i una xerrada sobre els valors de la vida monàstica. Els àpats seran a l'interior del monestir i l'allotjament a l'hostatgeria. Informació i inscripcions: t. 938 777 765, a/e: hostatgeriademontserrat@gmail.com (P. Sergi d'Assís Gelpí).

Inauguració del curs de Cristianisme i Justícia. Dilluns 15 d'octubre (19 h), amb la conferència «Ecologia i feminisme, finestres per a una nova utopia», a càrrec de Yayo Herrero, antropòloga. A la sala d'actes de CiJ (c/ Roger de Llúria, 13). Entrada lliure.

Centre Francesc Palau. Carmelites Missioneres (c/ Immaculada 55, t. 938 233 108, www.espainterioritat-palau.com). El dilluns 15 d'octubre s'inicia una setmana de portes obertes per donar a conèixer aquest nou espai d'interioritat. Tots els dies, a les 18 h, hi haurà meditació i, a les 18.30 h, una conferència, segons el calendari següent: **Dilluns 15**, «Viure caminant en veritat», amb Natàlia Pla. **Dimarts 16**, «La saviesa del silenci», amb Teresa Guardans. **Dimecres 17**, «No estem buides per dins: descobreix la teva bellesa interior», amb Francesc Grané. **Dijous 18**, «Caminar a la llum dels místics del Carmel. Arrels i fruits a Francesc Palau», amb Miguel Márquez, ocd, y Carmen Parra, cm. **Divendres 19**, taula rodona: «Del diàleg interreligiós a la comunió», moderada per Francesc Torredelot. Oració interconfessional. **Dissabte 20 (19 h)** «Concert Mystica», amb el grup Airun.

Asociación de Adoradoras del Santísimo Sacramento. (Esclavas del Sagrado Corazón, c/ Mallorca, 234). Responent a la crida del nou Pla Pastoral Diocesà SORTIM!, comencem les nostres troba-

des mensuals cercant compartir i anunciar la presència de Jesús a les nostres vides. Ens trobarem el dijous 18 d'octubre, a les 12 h, amb la pregària al Santíssim Sagrament, seguida d'Eucaristia a les 12.30 h.

Tallers d'Oració i Vida (mètode P. I. Larrañaga). «Aprendre a pregar per aprendre a viure». Sessions informatives: **Divendres 19 d'octubre (16 h)**, al Centre Kairos (av. de Roma, 21). Contacte: t. 649 161 615 (Gemma). **Dimarts 30 d'octubre (18 h)**, a la pquia. de Sant Fèlix Africà (c/ Sardenya, 21). Contacte: t. 650 699 995 (Laura).

XXIV Cicle de Música per la Solidaritat. Dissabte 20 d'octubre (19 h), música del Romanticisme alemany, amb la Coral de la Capella Francesca de Barcelona, sota la direcció de Cecília Velázquez, amb Robert Muñoz, tenor, i Carme Ruiz, al teclat. A la Capella de la Presentació-Palau de Bellafila (c/ Bellafila, 4). Aportació solidària: 6 euros. Organitzat per Ass. per l'Altre Cor Cremat de Barcelona-Ajut al Quart Món.

Amics de l'Orgue de les Corts. Diumenge 14 d'octubre (21 h), concert d'orgue amb motiu de la festa major de les Corts, interpretat per Pierre Vidal, organista de la Catedral de Perpinyà. A la parròquia de Santa Maria del Remei (pl. Concòrdia, 1).

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

El testimonio de Santa Teresa de Jesús

Este lunes, quince de octubre, se celebra la fiesta de Santa Teresa de Jesús. Esta santa es, sin duda, una de las grandes figuras femeninas de la Iglesia católica y la primera mujer declarada doctora de la Iglesia universal, por san Pablo VI, el 15 de octubre de 1967.

Santa Teresa expresa la vivencia de la fe cristiana, que nos lleva a vivir en la comunión de la Iglesia. Cristo —contemplado en su humanidad y en su divinidad— es el centro de todo el pensamiento teresiano. Esta es la primera lección que nos propone. Debemos profundizar más en el

conocimiento de Cristo, en su realidad humana y en su realidad trascendente. Debemos conocer su historia, cómo se hizo hombre, cómo vivió inserto en la cultura de su pueblo y cómo se nos manifiesta. Podemos hacerlo a través de los escritos bíblicos, de las confesiones de fe de la Iglesia primitiva y de las decisiones de los primeros concilios ecuménicos.

Santa Teresa de Jesús es una maestra del sentido de Iglesia. Ella, en el momento de su muerte, dijo: «Al final, Señor, muero hija de la Iglesia». Ciertamente, fue hija de la Iglesia, no

sólo en el momento de su traspaso, sino durante toda su vida. El amor a Dios y la contemplación de Jesucristo la hicieron amar profundamente la Iglesia y trabajar en la Iglesia y para la Iglesia. Si seguimos el testimonio de la santa de Ávila, nos puede ayudar a revitalizar nuestro sentido de comunión con la Iglesia y a hacer de la Iglesia una misma casa, una misma escuela, en la que convivan los diferentes carismas, vocaciones y espiritualidades.

La reformadora del orden carmelita, con la fundación de las carmelitas descalzas y los carmelitas descal-

zos, vivió en un momento histórico nada fácil, en unos «tiempos recios», como decía ella. Era consciente de sus limitaciones ante los problemas del mundo y de la Iglesia de su tiempo. Pensemos, por ejemplo, en el drama de la ruptura de la unidad del cristianismo en Europa, con la reforma protestante. A pesar de todo, no dejó de hacer —como también decía ella— aquello poco que es en mí. Todos nos debemos preguntar si hacemos por la Iglesia y por la sociedad de hoy aquello que nosotros podemos hacer, aunque nos pueda parecer que es poca cosa.

Teresa de Jesús fue también una gran maestra de oración, siempre presente en su enseñanza como un camino de amistad con Dios. Ella nos puede enseñar a vivir con entusiasmo este tiempo de paz, de alegría interior, de luz, que es —como decía ella— un diálogo de amor con quien sabemos nos ama.

Seguiu-nos

www.esglesiabarcelona.cat

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu

Ràdio Estel: 106.6 FM

Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT